

De betekening van de dagvaarding gebeurde in opdracht van de eisende partij aan de verwerende partij op de door deze partij gekozen woonplaats in het arrondissement

Met hetzelfde exploit (art. 516 Ger.W.) werd op dezelfde datum de dagvaarding aangezegd aan gerechtsdeurwaarder

Er is keuze van woonplaats zoals reeds vermeld en zoals voorzien o.m. door de art. 111 B.W. en door de art. 39, 1389, 1°, 1392 en 1500 Ger.W.

Iedere partij die verschenen is, werd gehoord.

Van de conclusies en de overgelegde dossiers werd kennis genomen.

Bespreking

1.

Verwerende partij betwist in deze de bevoegdheid van de beslagrechter om te oordelen over de betwistingen.

Aangezien echter de betwisting duidelijk betrekking heeft op de al dan niet correcte uitvoering van het ten gronde op 15 december 1999 door de I le correctionele kamer te Mechelen gewezen vonnis, behoort de beoordeling van deze betwistingen tot de bevoegdheid van de beslagrechter.

2.

Dat de verwerende partij terecht opmerkt dat de datum van betekening weliswaar foutief werd vermeld op de akte van betekening, doch dat dit niet op straffe van nietigheid werd voorgeschreven.

Belangenschade in hoofde van de eisende partij kan ook niet worden weerhouden: eisende partij tekende immers tijdig verzet aan en kon haar rechten effectueren.

3.

De eisende partij stelt in de inleidende dagvaarding dat de aflevering van de uitgifte van het kwestieuze vonnis gebeurde aan een persoon die niet meer bestond of geen rechtspersoonlijkheid had op het ogenblik van de uitgifte van het vonnis en betwist de geldigheid van de verdere uitvoeringsdaden door de stedenbouwkundig inspecteur.

Zoals evenwel in besluiten van verwerende partij wordt aangetoond, wat niet wordt weerlegd door eisende partij, heeft de wetgever in een overgangsregeling voorzien, zodat ondanks de wijzigingen van de diensten er toch continuïteit was.

Het standpunt van eisende partij kan dan ook niet worden gevolgd, het is niet nuttig in deze een vraag te richten tot het Arbitragehof..

4.

Eisende partij werpt verder op dat haar kosten ten laste worden gelegd die niet met haar in verband kunnen worden gebracht.

Verwerende partij gedraagt zich wat dit onderdeel betreft naar de wijsheid van de rechtbank.

Het betreft hier een bedrag van 837,27 euro, dat inderdaad in mindering moet worden gebracht.

Gelet op deze vaststellingen is het onderzoek van de overige argumentatie van partijen overbodig, daar ze niet tot een andere besluitvorming kan leiden.

Tegenvordering

Bij besluiten neergelegd op 1 september 2003 werd door verwerende partij een tegenvordering gesteld. De tegenvordering gesteund op het tergend en roekeloos karakter van de vordering ingesteld door de eisende partij.

Een geding is tergend en roekeloos wanneer het ingeleid wordt met een onverantwoorde lichtzinnigheid. Deze moet het gevolg zijn van een beoordelingsfout met betrekking tot de kansen op succes. De fout moet zo vanzelfsprekend zijn dat ze door een normaal voorzichtig en bedachtzaam persoon niet zou zijn begaan.

De vordering van de eisende partij bij hoofdvordering, verwerende partij op tegenvordering, kan niet als tergend en roekeloos beschouwd worden, nu zij het slechts gedeeltelijk, werd ingewilligd. Derhalve is de tegenvordering ongegrond.

Kosten

De tot dusver gemaakte uitvoeringskosten betreffende het uitvoerend beslag op roerend goed zijn ten laste van de eisende partij, met uitzondering van de kosten betreffende de uitvoeringsdaden dd. 12 februari 2001, 27 juni 2001, 27 maart 2001, 8 augustus 2001 en 8 november 2001 ten bedrage van 837,27 euro.

Over de gerechtskosten wordt beslist zoals hierna bepaald.

Uitvoerbaarheid

Er is gevraagd dat deze beschikking uitvoerbaar zou verklaard worden bij voorraad.

De beschikkingen van de beslagrechter zijn in beginsel uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borgtocht, behoudens in enkele uitzonderlijke gevallen.

Onderhavige beschikking is derhalve van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad.

Gelet op de beschikkingen van de artikelen 2, 9, 40, 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro en de in uitvoering hiervan genomen KB's van 20 juli 2000;

OM DEZE REDENEN,

DE BESLAGRECHTER,

rechtdoende op tegenspraak bij toepassing van artikel 753 Ger.W.,
in eerste aanleg en zoals in kortgeding,

verklaart zich bevoegd om van de vordering kennis te nemen en verklaart ze
toelaatbaar en ontvankelijk;

verklaart de vordering van de eisende partij in de hierna bepaalde mate
gegrond;

zegt voor recht dat het voorwerp van de uitvoering dient verminderd te worden
met een bedrag van 837,27 euro wegens ten onrechte aangerekende
uitvoeringskosten;

wijst het meergevorderde af als ongegrond;

rechtdoende op de tegenvordering,

verklaart de tegenvordering van de verwerende partij op hoofdvordering,
eisende partij bij tegenvordering, toelaatbaar en ontvankelijk doch ongegrond;

veroordeelt de verwerende partij tot de kosten van het geding;

Begroot deze kosten tot op heden in hoofde van eiseres op 206,20 euro
(dagvaarding + rolstelling) en in hoofde van de verwerende partij op 114,03
euro (rechtsplegingsvergoeding).

Aldus gewezen in openbare terechtzitting, in het gerechtsgebouw te Mechelen,
door beslagrechter, in aanwezigheid van griffier,
op vrijdag dertig april tweeduizend en vier.